

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ.	ΧΡΕΩΣΗ
3617	
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΔΗΜΑΡΧΟΣ
31-1-14	

Εισιτηροποιήθη 31/1/14 ώρα 12:30 μ.
Ο ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
Αντώνιος Φ. Δρακάκης

Φ. ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗ, Δ. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΑΘΗΝΑ 104 33
ΤΗΛ.: 210 8231179
ΑΦΜ: 999999999
ΦΩΤΟ: 200999999

Νομ. Συμ. 31/1/14
Αριθμός Αποφάσεως
271 / 2014

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 1 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 3240717 -

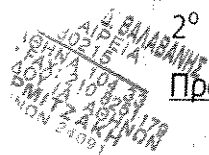
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Ειρήνη Κατινιώτη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου και από τον Γραμματέα Θοδωρή Βλαχάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 25 Νοεμβρίου 2013 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των Εναγόντων: 1) Δήμητρα Αλιβιζάτου, 2) Ιωάννης Μπερμπάντης, 3) Θωμάς Κατσαρός, 4) Χρήστος Χαμόπουλος, 5) Σταύρος Καρακάσης, 6) Ανδρέας Θεοδωράτος, 7) Αδάμ Τσιούμας, 8) Ντιμιτάρ Αραμπατζιέφ, 9) Μίλκο Σλαβτσέβ, 10) Χριστίνα Ντάου, 11) Θεοχάρης Κουτιανίδης, 12) Νικόλαος Τσακουμάκης, 13) Βασίλειος Ντισλής, 14) Γιουσίτα Ντορέλ, 15) Νικόλαος Γεωργίου, 16) Χρήστος Τσακουμάκης, 17) Δημήτριος Φιλιππαιός, 18) Νικόλαος Μαγγίνας, 19) Κωνσταντίνος Κούρκας, 20) Γεώργιος Μακρής, 21) Λουκάς Κόκκαλης, 22) Απόστολος Βλάχος, 23) Ευάγγελος Βουτσάς, 24) Σταύρος Βουτσάς, 25) Ιωάννης Γαλανόπουλος, 26) Σταύρος Γεμενετζής, 27) Διονύσιος Γιακουμέλος, 28) Αντωνία Δαδίτσου, 29) Εμμανουήλ Δευτεραίος, 30) Δημήτριος Έγκαρχος, 31) Γεώργιος Ελεκίδης, 32) Παναγιώτης Ζαφειράκος, 33) Χρήστος Ζαφειράκος, 34) Εμμανουήλ Ζωγράφος, 35) Γεώργιος Θεοδωρόπουλος, 36) Παναγιώτης Θεοδωρόπουλος, 37) Ελένη Ιωακείμ, 38) Εμμανουήλ Καλλιγέρης, 39) Κυριάκος Καραγιώργος, 40)

Εμμανουήλ Καράμπελας, 41) Τηλέμαχος Καρόπουλος, 42) Γεώργιος
Καπνόριζας, 43) Περιστέρα Κολοβού, 44) Βασίλειος Κορρές, 45) Ορέστης
Κωνσταντίνης, 46) Γρηγόριος Λαδάς, 47) Βαζαίος Μανουσάκης, 48) Σοφία
Μαργώνη, 49) Αναστάσιος Μήτσης, 50) Νικόλαος Μιμήνας, 51) Παναγιώτης
Μιμήνας, 52) Ηρακλής Μπάρκας, 53) Ιωάννης Μπάσης, 54) Γεώργιος
Μπεκιάρης, 55) Γεώργιος Πάζιος, 56) Δημήτριος Παναγής, 57) Νικόλαος
Παναγιωτίδης, 58) Χριστίνα Παναγοπούλου, 59) Νικόλαος Παπαστεφανίδης,
60) Αλέξανδρος Παραβάτος, 61) Στυλιανός Πατούνας, 62) Βασίλειος
Περπάντης - Βασιλειάδης, 63) Ιωάννης Ποθητός, 64) Δημήτριος
Πολυκανδρίτης, 65) Δημήτριος Πολυμερίδης, 66) Δήμητρα Σαββοπούλου,
67) Θεόδωρος Σαϊτης, 68) Ιωάννης Σαρκιρής, 69) Σταύρος Σαρκιρής, 70)
Αθανάσιος Σκούφος, 71) Βασίλειος Σούκας, 72) Ειρήνη Τσακουμάκη, 73)
Παναγιώτα Τσομίδα, 74) Αικατερίνη Χατζηδάκη, 75) Ευάγγελος
Χατζηπαύλος, 76) Παρασκευάς Κοκκινόγλου, 77) Ιωάννης Πολυχρονάκης, 78)
Κυριάκος Αργυρόπουλος, 79) Αντώνιος Κόκκαλης, 80) Απόλλων Κούνης, 81)
Αθηνά Παπαδοπούλου, 82) Νικόλαος Καλλιγέρης, 83) Γεώργιος Μάστορας,
84) Ανδρέας Αγαθόπουλος, 85) Κοσμάς Χριστοδούλου, 86) Ευστράτιος
Χαβιαρόπουλος, 87) Ιωσήφ Λεοντιάδης, 88) Ανθή Ντούνη, 89)
Κωνσταντίνος Κυριακίδης, 90) Παναγιώτης Αφαλίδης, 91) Κοσμάς
Παπαδόπουλος, 92) Ευστρατία Χούρσογλου, 93) Χαράλαμπος Μακρίδης,
94) Χαράλαμπος Αλοίζος, 95) Ευάγγελος Τρυπάκης, 96) Αναστάσιος Νέτης,
97) Βασίλειος Ζέκιος, 98) Αριστόδημος Μαγγίνας, 99) Γεώργιος Κείος, 100)
Χρύσανθος Γριτζάλης, 101) Δημήτριος Κούτρωνας, 102) Ανδρέας
Χριστοφίδης, 103) Ανδρέας Αγαθόπουλος, 104) Γεώργιος Φάρρος, 105)
Γεώργιος Γκιργκένης, 106) Ιωάννης Σουλτάτος, 107) Αικατερίνη Τσεβά,
108) Νικόλαος Φέτσης, 109) Αλεξάνδρα Κολιάτσα, 110) Ιωάννης
Μπιτούνης, 111) Αναστάσιος Κατέχης, 112) Χριστίνα Τρούσα, 113)
Γεώργιος Τζαφέρης, 114) Χριστόφορος Δεναξάς, 115) Αντώνιος Στεφάνου,
116) Ευδοξία Σερασιδίου, 117) Τζαννής Βουτσάς, 118) Αφροδίτη
Σπανουδάκη, 119) Βασίλειος Τζάνος, 120) Σοφία Χανιώτη, 121) Αντώνιος
Φίλιππας, 122) Δημήτριος Μάμαλης, 123) Κυπριανός Ωραιόπουλος, 124)
Γεώργιος Αγγελής, 125) Σπυρίδων Ζαφειράκος, 126) Παναγιώτης Κωβαίος

2^ο φύλλο της υπ'αριθμ.

291

/2014 αποφάσεως του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

και 127) Ζαφειρένια Τσιμπίνου, απάντων κατοίκων Αθηνών, οδός Αβέρωφ αρ.11, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Χρήστο Νικολουτσόπουλο.

Του Εναγομένου : Του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία « ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ» που εδρεύει στον Διόνυσο Αττικής, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, το οποίο εκπροσώπησε ο Δήμαρχος Ιωάννης Καλαφατέλης, ο οποίος εμφανίστηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιωάννη Βασιλείου.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 20-5-2013 αγωγή τους που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό καταθ. Δικ.98134/3325/2013 και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 25ης-10-2013, οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

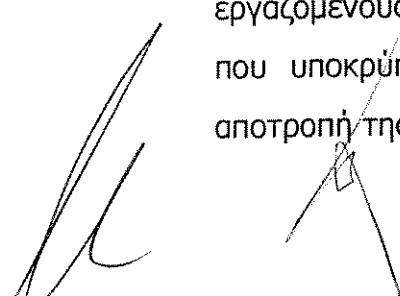
ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 648, 649, 669 και 672 ΑΚ προκύπτει ότι σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου υπάρχει, όταν οι συμβαλλόμενοι δεν έχουν συμφωνήσει ορισμένη διάρκεια για την παροχή της εργασίας, ούτε η χρονική αυτή διάρκεια συνάγεται από το είδος και τον σκοπό της εργασίας. Αντίθετα, η σύμβαση εργασίας είναι ορισμένου χρόνου όταν συνομολογείται η διάρκεια αυτής μέχρι ορισμένου χρονικού σημείου ή μέχρι

την επέλευση ορισμένου μέλλοντος και βεβαίου γεγονότος ή την εκτέλεση ορισμένου έργου, μετά την περάτωση του οποίου ή την επέλευση του βεβαίου γεγονότος ή του χρονικού σημείου, παύει να ισχύει αυτοδικαίως. Επομένως, η διάρκεια της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου είναι σαφώς καθορισμένη είτε γιατί συμφωνήθηκε, ρητά ή σιωπηρά, είτε γιατί προκύπτει από το είδος και τον σκοπό της σύμβασης εργασίας. Χαρακτηριστικό της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου είναι ότι τα μέρη γνωρίζουν επακριβώς το χρονικό σημείο της λήξης της. Η σύμβαση αυτή παύει αυτοδικαίως όταν λήξει ο χρόνος για τον οποίο συνομολογήθηκε, χωρίς να χρειάζεται καταγγελία της και καταβολή αποζημίωσης. Εξάλλου, ο χαρακτηρισμός μιας σχέσεως ως συμβάσεως εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου δεν εξαρτάται από τον χαρακτηρισμό που δίνουν σ' αυτήν οι δικαιοπρακτούντες ή ο νόμος, διότι ο χαρακτηρισμός αυτός, ως κατ' εξοχήν έργο της δικαιοδοτικής λειτουργίας, όπως οριοθετείται από τις διατάξεις των άρθρ. 26§3 και 87§2 του Συντάγματος, ανήκει στο δικαστήριο, το οποίο, αξιολογώντας τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται στο δικόγραφο της αγωγής και εφόσον στην συνέχεια προκύψουν και κατά την αποδεικτική διαδικασία, προσδίδει τον ακριβή (ορθό) νομικό χαρακτηρισμό στην σύμβαση, κρίση η οποία στην συνέχεια ελέγχεται αναίρετικά στα πλαίσια της διάταξης του άρθρ. 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ. Η δυνατότητα του ορθού χαρακτηρισμού από το δικαστήριο της έννομης σχέσης, ως σύμβασης εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου, δεν αποκλείεται στις εργασιακές σχέσεις του δημόσιου (και του ευρύτερου δημόσιου) τομέα (ΟΛΑΠ 18/2006 και ΑΠ 15/2012 αδημ.). Περαιτέρω, η Κοινοτική Οδηγία 1999/70/ΕΚ, που εκδόθηκε από το Συμβούλιο της ΕΕ στις 28-6-1999 (και δημοσιεύθηκε την 10-7-1999 στην Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και άρχισε να ισχύει από 10-7-2001), ύστερα από τη συμφωνία – πλαίσιο την οποία συνήψαν στις 18-3-1999 οι διεπαγγελματικές οργανώσεις γενικού χαρακτήρα CES, UNICH και CEEP (Κωδ. ΕΕΔ 59.186 επ), η οποία καταλαμβάνει και το δημόσιο τομέα και εφαρμόζεται σε όλους τους εργαζόμενους με διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου σε κάθε περίπτωση που υποκρύπτεται σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, έχει ως σκοπό την αποτροπή της κατάχρησης σύναψης διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΤΑΤΕΛΕΥΣΗΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Α.Δ.Α.Ε.Π.
1851555
181644
ΙΝΗ ΔΕΦ
ΠΡΟΣ ΑΘΗ

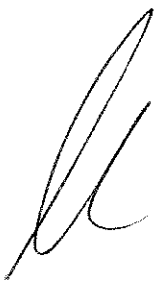

Η ΕΠΙΔΕΙΞΗ
ΑΙΡΕΣΙΑ
2215
JA 104 33
210 8221 179
Α ΑΘΗΝΩΝ
2 ΑΚΗ
1091

εργασίας ορισμένου χρόνου με την λήψη από τα κράτη μέλη, όταν δεν υπάρχουν ισοδύναμα μέτρα για την πρόληψη των καταχρήσεων, συγκεκριμένων μέτρων προσαρμογής, καθορίζοντας ως βασικούς στόχους: α) την αποφυγή δυσμενών διακρίσεων σε βάρος των εργαζομένων ορισμένου χρόνου, αναφορικά με τις συνθήκες απασχόλησης, την προϋπηρεσία κ.λ.π. (ρήτρα 4) και β) τη λήψη μέτρων από τα κράτη μέλη για την αποφυγή καταχρήσεων κατά τη σύναψη διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου (ρήτρα 5), με τη θέσπιση κανόνων που καθορίζουν αντικειμενικούς λόγους που να δικαιολογούν την ανανέωση τέτοιων διαδοχικών συμβάσεων, τη μέγιστη συνολική διάρκειά τους, τον αριθμό των ανανεώσεων και τον, ύστερα από διαβουλεύσεις με τους κοινωνικούς εταίρους, προσδιορισμό, όταν χρειάζεται, των συνθηκών υπό τις οποίες οι συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου θεωρούνται «διαδοχικές» και χαρακτηρίζονται ως συμβάσεις ή σχέσεις αορίστου χρόνου. Η Οδηγία αυτή ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με τα ΠΔ 81/2003 και 164/2004, που εφαρμόζονται στους εργαζομένους με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα, η ισχύς των οποίων άρχισε από την δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης την 2-4-2003 και 19-7-2004 αντίστοιχα. Ειδικότερα, η μεταφορά της οδηγίας στην Ελληνική έννομη τάξη έγινε εκπρόθεσμα, αναφορικά με τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα στις 2-4-2003 με το ΠΔ 81/2003 και ως προς τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα στις 19-7-2004 με το ΠΔ 164/2004. Ωστόσο, ανεξάρτητα από την Οδηγία αυτή, στην ελληνική έννομη τάξη η διασφάλιση των εργαζομένων από την καταστρατήγηση των δικαιωμάτων τους, με την προσχηματική επιλογή της σύμβασης έργου ή εργασίας ορισμένου αντί αορίστου χρόνου, αντιμετωπιζόταν με το άρθρο 853 του ν. 2112/1920 (σε συνδυασμό με τα άρθ. 281, 671 ΑΚ, 25§§ 1 και 3 του Συντάγματος), ως «ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο», το οποίο εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου, ανεξάρτητα αν έχουν

συναφθεί στον ιδιωτικό ή στον δημόσιο τομέα, και το οποίο ορίζει ότι οι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται και επί συμβάσεων εργασίας με ορισμένη χρονική διάρκεια, αν ο καθορισμός της διάρκειας αυτής δεν δικαιολογείται από τη φύση της σύμβασης, αλλά τέθηκε σκόπιμα προς καταστρατήγηση των διατάξεων του ίδιου νόμου περί υποχρεωτικής καταγγελίας της υπαλληλικής σύμβασης. Η διάταξη αυτή, ενώ αναφέρεται στην προστασία των εργαζομένων από την μη τήρηση εκ μέρους του εργοδότη των τυπικών όρων που επιβάλλει κατά την απόλυση ο ν. 2112/1920, αξιοποιήθηκε γενικότερα για τον ορθό νομικό χαρακτηρισμό των συμβάσεων εργασίας ως ορισμένης ή αόριστης χρονικής διάρκειας, με πληρέστερη μάλιστα προστασία έναντι εκείνης της μεταγενέστερης ως άνω κοινοτικής Οδηγίας, - αφού κατά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων του εθνικού δικαίου, έχει παγιωθεί η ερμηνεία ότι μπορεί η σύμβαση να θεωρηθεί αορίστου χρόνου, έστω και αν καταρτίστηκε μια μόνο σύμβαση που προσχηματικά ονομάστηκε ορισμένου χρόνου - εφόσον πρόκειται για διαδοχικές συμβάσεις έργου ή εργασίας ορισμένου χρόνου, που καλύπτουν πραγματικά πάγιες και όχι πρόσκαιρες ή απρόβλεπτες ανάγκες της υπηρεσίας, και τούτο διότι ο ορθός νομικός χαρακτηρισμός ορισμένης σχέσης, κατά την προαναφερθείσα έννοια, και δη, της σύμβασης έργου ή εργασίας ως ορισμένου ή αορίστου χρόνου, αποτελεί κατεξοχήν έργο της δικαιοδοτικής λειτουργίας των δικαστηρίων, ανεξάρτητα από τον εκ του νόμου χαρακτηρισμό της συμβατικής σχέσης ως ορισμένου χρόνου (ΑΕΔ 3/3001, Ολ.ΑΠ 6/2001, 7 και 8/2011), χωρίς παράλληλα ο ορθός αυτός νομικός χαρακτηρισμός εκ μέρους του δικαστηρίου, όταν συντρέχουν οι προαναφερθείσες ουσιαστικές προϋποθέσεις των καλυπτομένων αναγκών, να συνιστά ανεπίτρεπτη "μετατροπή" του ισχύοντος νομικού καθεστώτος απασχόλησης από ορισμένου χρόνου σε αορίστου (Ολ.ΑΠ 18/2006, ΑΠ 15/2012). Ακολουθώντας, και κατά τις αναθεωρημένες διατάξεις του άρθρου 103 παρ. 7 και 8 του Συντάγματος, που τέθηκαν σε ισχύ από 17.4.2001: α) παρέχεται η δυνατότητα πρόσληψης προσωπικού με ιδιωτικού δικαίου σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου από το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ., τους Ο.Τ.Α. και από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, εφόσον εκδοθεί ειδικός νόμος

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ
Α.Μ. Δ.Ε.
ΑΡΧΗΓΟΣ
210 8251355
198191634
ΤΕΙΝΗ ΔΕ
ΧΤΟΡΟΣ ΑΕ

4^ο φύλλο της υπ'αριθμ. 271 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

και οι ανάγκες κάλυψης είναι απρόβλεπτες, πρόσκαιρες και επείγουσες, β) απαγορεύεται η μετατροπή από το νόμο των συμβάσεων αυτών σε αορίστου χρόνου, όταν οι καλυπτόμενες ανάγκες είναι τέτοιες (ήτοι απρόβλεπτες, πρόσκαιρες και επείγουσες), οπότε αν δεν είναι τέτοιες οι για την κάλυψη αυτών εκδοθέντες νόμοι, ένεκα συνταγματικής επιταγής, και οι γι' αυτές προσλήψεις συνιστούν καταστρατήγηση των διατάξεων αυτών και των με βάση τις διατάξεις αυτές εκδοθέντων ειδικών νόμων, γ) στην περίπτωση πρόσληψης προσωπικού για κάλυψη δήθεν απρόβλεπτων, πρόσκαιρων και επειγουσών αναγκών, πλην για κάλυψη πάγιων, μόνιμων και διαρκών αναγκών, εξ αντιδιαστολής, δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις αυτές και οι κατ' επιταγή αυτών εκδοθέντες ειδικοί νόμοι, αλλά οι διατάξεις που καλύπτουν τις συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου, αορίστου χρόνου. Επομένως, από την απαγόρευση «μετατροπής» από το νόμο των συμβάσεων ορισμένου σε αορίστου χρόνου δεν συνάγεται και απαγόρευση για την αναγνώριση του πραγματικού χαρακτήρα ορισμένης σχέσης, που δεν είναι «μετατροπή», αλλά ορθός χαρακτηρισμός της έννομης σχέσης κατά τη δικαστική διαδικασία ή τη διοικητική διαδικασία υπό τον έλεγχο του ΑΣΕΠ { Ολ. ΑΠ 18/2006 αδημ. Σημειώνεται ωστόσο, στο σημείο αυτό, ότι η καταχρηστική χρησιμοποίηση της πρακτικής της κατάρτισης αλληπάλληλων συμβάσεων παροχής εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου για την κάλυψη μόνιμων και πάγιων αναγκών, προς το σκοπό καταστρατήγησης των εργασιακών δικαιωμάτων (μισθολογικών, ασφαλιστικών, συνταξιοδοτικών), όταν εργοδότης είναι το Δημόσιο, ή ΟΤΑ ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, συνιστά ζήτημα έντονα εριζώμενο και αμφισβητούμενο, ιδίως μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος της Ελλάδος το έτος 2001 και την έκδοση του ΠΔ/τος 164/2004, με το οποίο ενσωματώθηκε καθυστερημένα στην Ελληνική έννομη τάξη η Κοινοτική οδηγία 1999/70/ΕΚ. Έτσι, αντίθετα με την Ολ ΑΠ 18/2006, κρίθηκε με τις αποφάσεις Ολ. ΑΠ 19 και 20/2007, σύμφωνα με την επικρατούσα νομική άποψη των οποίων, διαδοχικές συμβάσεις

εργασίας ορισμένου χρόνου, συναπτόμενες υπό το κράτος της ισχύος των πιο πάνω διατάξεων του άρθρου 103 του Συντάγματος και του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, με το Δημόσιο, τους ΟΤΑ και όλους τους λοιπούς φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, δεν μπορούν να μετατραπούν σε συμβάσεις αόριστου χρόνου, έστω και αν αυτές καλύπτουν πάγιες και διαρκείς και όχι πρόσκαιρες ή απρόβλεπτες ανάγκες. Ούτε καταλείπεται πεδίο εκτίμησης των συμβάσεων αυτών, κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό της έννομης σχέσης κατά τη δικαστική διαδικασία, ως συμβάσεων αόριστου χρόνου, στην περίπτωση που αυτές καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, αφού, έστω και αν τούτο συμβαίνει, ο εργοδότης, βάσει των πιο πάνω διατάξεων, δεν έχει ευχέρεια για τη σύναψη σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου. Δηλαδή ένας τέτοιος χαρακτηρισμός είναι πλέον αλυσιτελής. Τυχόν αντίθετη ερμηνεία, ότι δηλαδή συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, μπορούν να αναγνωρίζονται, κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό, ως συμβάσεις εργασίας αόριστου χρόνου και μετά την πιο πάνω συνταγματική μεταρρύθμιση, θα είχε ως συνέπεια τη διαιώνιση ενός αποδοκimasθέντος από τον αναθεωρητικό νομοθέτη φαινομένου. Εν μέρει αντιθ. η Ολ ΑΠ 7/2011 σύμφωνα με την οποία επί διαδοχικών συμβάσεων έργου ή εργασίας ορισμένου χρόνου, που καταρτίσθηκαν με το Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α και νομικά πρόσωπα του ευρύτερου Δημόσιου τομέα πριν από την έναρξη ισχύος: (1) της ως άνω Οδηγίας 1999/70/ ΕΚ, (2) των παραγράφων 7 και 8 του άρθ. 103 του Συντάγματος, που προστέθηκαν κατά την αναθεώρηση του έτους 2001, ισχύουν από 18-4-2001 (ΦΕΚ Α` 85/2001) και απαγορεύουν την, ακόμη και από το νόμο, μονιμοποίηση του προσλαμβανομένου ως άνω προσωπικού ή την μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, ακόμη και σε περίπτωση που οι εργαζόμενοι με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του Δημοσίου και (3) των άρθ. 5 και 11 του ΠΔ 164/2004, που άρχισε να ισχύει από 19-7- 2004 και διαγράφει τις προϋποθέσεις μετατροπής των, κατά την έναρξη της ισχύος του, ενεργών συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου, συνεχίζονται δε και είναι ενεργείς κατά τον χρόνο έναρξης της ισχύος τους και μετά ταύτα και καλύπτουν κατά την φύση τους πάγιες και διαρκείς ανάγκες, δεν εφαρμόζονται οι ως άνω

ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ - Π. ΚΑΡΥΤΗΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
Ν. ΔΕΛΤΑ 8
105 11 ΑΣΗ
926 165 ΕΛ
916 44 ΔΟ
ΝΗ ΔΕΡΝ
102 ΑΘΗΝ

διατάξεις, διότι αυτές (συμβάσεις έργου ή εργασίας) είχαν προσλάβει ήδη κατά τον χρόνο που εκτείνεται η έννομη σχέση και το αντικείμενό της, δηλ. και πριν την έναρξη ισχύος των ως άνω συνταγματικών και άλλων διατάξεων, τον χαρακτήρα της σύμβασης αορίστου χρόνου, κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό, παρά την τυχόν απαγόρευση από το νόμο της σύναψής τους ως τέτοιων (αορίστου χρόνου), τον οποίο διατηρούν και μετά ταύτα, δηλ. και μετά την έναρξη ισχύος των πιο πάνω διατάξεων, ως ενιαίες πλέον συμβάσεις αορίστου χρόνου.}. Περαιτέρω, από την πρόσφατη απόφαση του ΔΕΚ της 23^{ης}-4-2009 που επελήφθη των υποθέσεων C 378/07, C379/07 και C380/07 με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ τις οποίες υπέβαλε το Μονομελές Πρωτοδικείο Ρεθύμνης προκύπτουν τα ακόλουθα: α) ότι εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξετάσει κατά πόσον η δυνατότητα που προβλέπεται στο άρθρο 8 παρ.3 του Νόμου 2112/1920 σχετικά με τη μετατροπή στο δημόσιο τομέα, των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, όταν η σύμβαση καλύπτει στην πραγματικότητα πάγιες και διαρκείς ανάγκες του εργοδότη, μπορεί να συμβάλλει σε τέτοια αποτελεσματική πρόληψη της καταχρηστικής χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου. Αν το εν λόγω δικαστήριο καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η εν λόγω διάταξη έχει το αποτέλεσμα αυτό, η διάταξη αυτή πρέπει να θεωρηθεί ως «ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο» κατά την έννοια της ρήτρας 5 σημείο 1 της συμφωνίας – πλαισίου για την ορισμένου χρόνου εργασίας, το οποίο, όπως προαναφέρθηκε, προσαρτήθηκε στην Οδηγία 1999/70/ΕΣ/28-6-1999, β) ότι αφού σκοπός της ρήτρας 5 σημείο 1 της συμφωνίας – πλαισίου είναι να επιβληθεί στα κράτη- μέλη η υποχρέωση να διασφαλίσουν, στην εσωτερική έννομη τάξη, την αποτελεσματική πρόληψη της καταχρηστικής χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, η θέσπιση της εθνικής ρύθμισης για τη μεταφορά της συμφωνίας δεν μπορεί να καταλήγει να θίγει την αποτελεσματικότητα της εν λόγω πρόληψης,

ιθεται
 Εθνικό
 η να
 OS TO

μεταφοράς μιας οδηγίας, τα κράτη μέλη αποδέκτες της οφείλουν να απέχουν από τη θέσπιση διατάξεων ικανών να θέσουν σε σοβαρό κίνδυνο την επίτευξη του αποτελέσματος που επιδιώκει η οδηγία αυτή. Δεν έχει σημασία από την άποψη αυτή αν η επίμαχη διάταξη του εθνικού δικαίου, η οποία θεσπίστηκε μετά την έναρξη της ισχύος της σχετικής οδηγίας, έχει ως σκοπό τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, κατά συνέπεια, όλες οι αρχές των κρατών μελών έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, ακόμη και όταν οι αρχές αυτές προβαίνουν σε αναθεώρηση του Συντάγματος. Από όλα τα ανωτέρω αναφερθέντα συνάγονται τα εξής συμπεράσματα: α) η διαμόρφωση στο εσωτερικό δίκαιο όρων που καθορίζουν ποσοτικούς περιορισμούς στον ορισμό της διαδοχικότητας των συμβάσεων ορισμένου χρόνου είναι αντίθετη με τους σκοπούς της Κοινοτικής Οδηγίας, υπό την έννοια ότι έτσι καθίσταται δυνατή η καταστρατήγηση της προστασίας που το άρθρο 5 θέλει να παράσχει στους εργαζομένους (βλ. ανωτέρω απόφαση ΔΕΚ, ιδίως παρ.84 -88), β) τα εθνικά δικαστήρια έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίσουν την πλήρη αποτελεσματικότητα του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των οδηγιών, γ) ο ορθός νομικός χαρακτηρισμός ορισμένης σχέσης αποτελεί αντικείμενο της δικαιοδοτικής λειτουργίας των δικαστηρίων. Κατά λογική συνέπεια, αντίθετη στο πνεύμα της ανωτέρω Κοινοτικής Οδηγίας είναι και η θέση στο εσωτερικό δίκαιο των περιορισμών όχι μόνο ποσοτικού, αλλά και ποιοτικού χαρακτήρα για τον αποκλεισμό βιωτικών σχέσεων που υποκρύπτουν εργασιακές συμβάσεις, αφού με την Κοινοτική Οδηγία, ο Κοινοτικός Νομοθέτης είχε την πρόθεση να θέσει φραγμούς σε κάθε περίπτωση που ο εργοδότης εκμεταλλευόμενος την ασθενέστερη θέση του εργαζόμενου κατά την διαπραγμάτευση των όρων εργασίας του, δημιουργεί περιβάλλον καταστρατήγησης των υποχρεώσεων που επιβάλλει μια σχέση εργασίας αορίστου χρόνου (Μον. Πρωτ. Αθ.1401/2011 αδημ.). Ακολούθως, στο άρθρο 5 του ΠΔ/τος 164/2004

ορίζονται τα εξής: «Απαγορεύονται οι διαδοχικές συμβάσεις που καταρτίζονται και εκτελούνται μεταξύ του ίδιου εργοδότη και του ίδιου εργαζομένου με την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, εφόσον μεταξύ των συμβάσεων αυτών μεσολαβεί χρονικό διάστημα μικρότερο των τριών μηνών. Η κατάρτιση των συμβάσεων αυτών επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, εφόσον δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους. Αντικειμενικός λόγος υφίσταται, όταν οι επόμενες της αρχικής συμβάσεως συνάπτονται για την εξυπηρέτηση ειδικών ομοειδών αναγκών, που σχετίζονται ευθέως και αμέσως με τη μορφή ή το είδος ή τη δραστηριότητα της επιχείρησης... Σε κάθε περίπτωση, ο αριθμός των διαδοχικών συμβάσεων δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερος των τριών, με τη επιφύλαξη των διατάξεων της παρ.2 του επόμενου άρθρου». Ως κύρωση δε, για την περίπτωση της παράνομης καταρτίσεως διαδοχικών συμβάσεων, προβλέφθηκε από το άρθρο 7 του αυτού ΠΔ/τος η αυτοδίκαιη ακυρότητά τους και η καταβολή στον εργαζόμενο τόσο των αποδοχών για την εργασία, που παρέσχε, εφόσον οι άκυρες συμβάσεις εκτελέσθηκαν εξ ολοκλήρου ή κατά ένα μέρος, όσο και αποζημιώσεως ίσης με το ποσό το οποίο δικαιούται ο αντίστοιχος εργαζόμενος αορίστου χρόνου σε περίπτωση καταγγελίας της συμβάσεώς του, ενώ επιπροσθέτως θεσπίστηκε ποινική και πειθαρχική ευθύνη για την παράβαση των κανόνων αυτών. Το ΔΕΚ, με την ανωτέρω απόφασή του (απόφαση της 23^{ης} Απριλίου 2009), σχετικά με τις πάγιες διατάξεις του ΠΔ/τος 164/2004 έχει κρίνει ότι με το ανωτέρω ΠΔ 164/2004 φαίνεται κατ' αρχήν να ενισχύεται η πρόληψη των καταχρήσεων, αφού υιοθετείται τόσο το κριτήριο του αντικειμενικού λόγου ανανέωσης της σύμβασης ή σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου, όσο και το όριο του ανώτατου αριθμού διαδοχικών συμβάσεων και της ανώτατης χρονικής διάρκειας τέτοιων συμβάσεων, αν και υιοθετούνται υπαλλακτικά και όχι σωρευτικά τα μέτρα που προβλέπει και η ρήτρα 5 της ανωτέρω συμφωνίας- πλαισίου, ωστόσο, όπως επισημαίνει το ΔΕΚ, προβλέπονται κυρώσεις αμφίβολης αποτελεσματικότητας. Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω εκτεθέντων και ενόψει του ότι η ανωτέρω οδηγία – η οποία δεν προβλέπει αμέσου εφαρμογής ειδικές κυρώσεις σε περιπτώσεις καταχρήσεων του είδους που προαναφέρθηκαν- αφήνει στις εθνικές αρχές τη

ΔΕΛΤΑ-ΕΚΔΟΣΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ
ΤΗΛ: 210 8561155
ΑΔΕΛΦΟΙ
6 932161844
ΔΙΑΔΟΧΟΣ

λήψη των πρόσφορων μέτρων για την αντιμετώπιση τέτοιων καταστάσεων, τα οποία πρέπει να είναι όχι μόνο αναλογικά, αλλά και αρκούντως αποτελεσματικά και αποτρεπτικά για να εξασφαλίσουν την πλήρη αποτελεσματικότητα των κανόνων που θεσπίστηκαν κατ' εφαρμογή της συμφωνίας – πλαισίου, καθώς και του ότι τα εθνικά δικαστήρια δεν επιτρέπεται να εφαρμόσουν εθνική νομοθεσία η οποία αντίκειται προς τους σκοπούς της οδηγίας (ΔΕΚ υπόθεση C-212 Κ. Αδενέλερ σκέψεις 108,124 και αποφάνσεις 1,3 και 4), το παρόν δικαστήριο υιοθετεί ως ορθή την νομική άποψη ότι η εφαρμογή του προγενέστερου της μεταφοράς της ανωτέρω κοινοτικής οδηγίας άρθρου 8 παρ. 3 του Ν. 2112/1920 προτιμάται έναντι της εφαρμογής του π.δ 164/2004- σε περίπτωση τουλάχιστον που θα διαπιστωθεί κατάχρηση πάρα την χρήση των μέτρων που προβλέπονται στο διάταγμα αυτό- καθόσον κρίνεται ότι η προστασία που παρέχει το άρθρο 8 παρ.3 του Ν.2112/1920 στους εργαζόμενους έναντι της καταχρηστικής χρησιμοποίησης των διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου προς καταστράτηγηση των δικαιωμάτων τους είναι η πλέον αποτελεσματική. Τούτο διότι, η εν είδει αποσαφήνισης και διευκρίνισης θέσπιση προϋποθέσεων υπό τις οποίες επιτρέπεται κατ' εξαίρεση η κατάρτιση διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου σύμφωνα με τα άρθρα 5 παρ.2-3 και 6 παρ.2 του πδ 164/2004 διατυπώνεται με τέτοια ασάφεια και γενικότητα που καταλείπει περιθώρια πλήρους καταστράτηγησης των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα, υπό την προσχηματική επίκληση, εκ μέρους των διοικητικών αρχών, των ανωτέρω (κατ' επίφαση νόμιμων) προϋποθέσεων. Εξάλλου, κρίνεται ότι η θεσπιζόμενη επιβολή κυρώσεων του άρθρου 7 του πδ 164/2004 (ήτοι: α) η αυτοδίκαιη ακυρότητα των διαδοχικών συμβάσεων μεταξύ του ίδιου εργοδότη και εργαζομένου, που συνάπτονται χωρίς να πληρούνται οι ανωτέρω εξαιρέσεις, β) η καταβολή αμοιβής και αποζημίωσης στον εργαζόμενο και γ) οι ποινικές και πειθαρχικές κυρώσεις για τις

διοικητικές αρχές) δεν είναι αρκούντως αποτελεσματική ούτως ώστε να λειτουργεί αποτρεπτικά για τα εθνικά διοικητικά όργανα, δεδομένου ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 7 ΠΔ 164/2004, ως έννομη συνέπεια για την προστασία έναντι της κατάχρησης, αξίωση του εργαζομένου για καταβολή του μισθού του, είτε εργάσθηκε με έγκυρη σύμβαση εργασίας είτε όχι, προβλέπεται παγίως και σε κάθε περίπτωση από την Ελληνική έννομη τάξη και το κοινό εργατικό δίκαιο, έστω σε συνδυασμό και με τα άρθρα 904 επ. ΑΚ, ανεξαρτήτως, δηλαδή, της ύπαρξης κατάχρησης κατά την έννοια της ρήτρας 5 συμφωνίας – πλαισίου, ενώ η υποχρέωση καταβολής «αποζημίωσης» αντίστοιχης της «αποζημίωσης» απόλυσης για το συνολικό διάστημα απασχόλησης με συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου απορρέει ήδη από τη ρήτρα 4 της συμφωνίας πλαισίου σχετικά με τη μη διάκριση των εργαζομένων ορισμένου χρόνου έναντι των εργαζομένων αορίστου χρόνου. Εξάλλου, όπως έχει κριθεί και με την υπ' αριθμ. 30/2005 απόφαση της πλήρους Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, η «αποζημίωση» αυτή αποτελεί «εν ευρεία έννοια αντάλλαγμα παρασχεθείσας εργασίας». Συνεπώς, η μη καταβολή της και στους εργαζόμενους ορισμένου χρόνου κατά τη λύση τους δε δικαιολογείται αντικειμενικά. Επομένως, η πρόβλεψη καταβολής μισθού και «αποζημίωσης» αντίστοιχης της «αποζημίωσης» απόλυσης (και μάλιστα μόνο για το διάστημα απασχόλησης με σύμβαση ή συμβάσεις που συνήφθησαν κατά παράβαση των άρθρων 5 και 6 ΠΔ 164/2004 και όχι για το συνολικό διάστημα απασχόλησης) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μέτρο που αποσκοπεί ειδικά στην αποτροπή της κατάχρησης και στην προστασία των εργαζομένων ορισμένου χρόνου. Τούτο διότι οι από τη συμφωνία πλαίσιο τιθέμενοι στόχοι, δηλαδή αφενός, η διασφάλιση της αρχής της μη διάκρισης των εργαζομένων ορισμένου χρόνου έναντι των αντίστοιχων εργαζομένων αορίστου χρόνου, και αφετέρου, η προστασία των εργαζομένων έναντι της κατάχρησης που προκύπτει από την χρήση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου έχουν αυτοτέλεια μεταξύ τους. Δεν μπορεί επομένως, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, τα μέτρα που απορρέουν από την αρχή της μη διάκρισης να φέρονται ως μέτρα και για την αντιμετώπιση της κατάχρησης, καθώς είναι σαφές ότι για την αντιμετώπιση της κατάχρησης

ΕΠΙΣΤΑΣΗ - Π.Κ.Α.
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ
Α.Μ. Δ.Ε.
ΑΒΕΡΓΙΟΥ Π. Α.
ΤΗΛ: 504 6251555
ΑΦΜ: 504 61844
ΦΩΤΕΙΝΗ ΔΕ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΓΕ

απαιτείται η λήψη άλλων, πρόσθετων και ειδικών προς τούτο μέτρων, τα οποία να είναι κατάλληλα ακριβώς για την επιδίωξη του επιδιωκόμενου σκοπού αποτροπής της κατάχρησης, ενόψει των ιδιαιτέρων συνθηκών της Ελληνικής έννομης τάξης. Πολύ περισσότερο, καθώς η πρόβλεψη καταβολής «αποζημίωσης» απόλυσης από το άρθρο 7 ΠΔ 164/2004 μόνο για το διάστημα απασχόλησης με συμβάσεις που συνήφθησαν κατά παράβαση των άρθρων 5 και 6 ΠΔ 164/2004 (δηλαδή, σε κάθε περίπτωση, όχι για την πρώτη σύμβαση ή σχέση αλλά για το διάστημα πέραν των ορίων που θέτουν τα άρθρα 5 και 6 ΠΔ 164/2004) οδηγεί σε συρρίκνωση ακόμα και της «αποζημίωσης» που θα μπορούσε ο εργαζόμενος να αξιώσει να του καταβληθεί πριν την θέση σε ισχύ του ανωτέρω ΠΔ, για το διάστημα άνευ αντικειμενικού λόγου απασχόλησης με συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, ή οπωσδήποτε με βάση τη ρήτρα 4 συμφωνίας πλαισίου. Επιπλέον, ως προς την επιβολή ποινικών και πειθαρχικών κυρώσεων σε βάρος των αρμοδίων οργάνων του εργοδότη που προβλέπονται στο ίδιο ως άνω ΠΔ σημειώνεται ότι ανάλογες κυρώσεις για την αποτροπή της καταχρηστικής σύναψης συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου προβλέπονταν και υπό το προϊσχύον καθεστώς που αφορούσε στη σύναψη συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα (βλ. ενδεικτικά άρθρο 21 παρ.4 και 5 Ν.2190/1994). Ήδη όμως έχει διαπιστωθεί ότι οι κυρώσεις αυτές δεν είχαν πρακτικό αποτέλεσμα υπέρ των εργαζομένων και δεν πέτυχαν την αποτροπή της κατάχρησης (βλ. Εισηγήσεις επί των αιτήσεων αναιρέσεων σύμφωνα με τις οποίες εκδόθηκαν οι υπ'αριθμ. 19 και 20 /2007 αποφάσεις της πλήρους Ολομελείας του Αρείου Πάγου, όπου επισημαίνεται η αναποτελεσματικότητα των κυρώσεων αυτών ως μέτρων για την αποτροπή της κατάχρησης). Από τα ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι τα προβλεπόμενα στις πάγιες διατάξεις του ΠΔ 164/2004 μέτρα δεν είναι αποτελεσματικά, υπό την έννοια ότι δεν έχουν προβλεφθεί αποτελεσματικές και αποτρεπτικές έννομες συνέπειες –κυρώσεις για την πρόληψη της κατάχρησης που μπορεί να

προκύπτει από την χρήση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, ενώ αντιθέτως μάλιστα η κύρωση που προβλέπεται στο ΠΔ περί της αυτοδίκαιης ακυρότητας των συμβάσεων αυτών δεν αρκεί για την παύση της πρακτικής των προσλήψεων στο δημόσιο τομέα κατά παράκαμψη των προβλεπόμενων από το Σύνταγμα και τους εκτελεστικούς αυτού νόμους προϋποθέσεων και διαδικασιών που εξασφαλίζουν τον ποσοτικό και ποιοτικό έλεγχο του προσλαμβανόμενου τακτικού προσωπικού, καθώς τελικά επέρχεται το αντίθετο αποτέλεσμα, δηλαδή αυτό της «ομηρίας» όσων προσλαμβάνονται – παρά την απαγόρευση – με άκυρες διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου (Μον. Πρω.ΑΘ. 6920/2010 και 8410/2011). Στην περίπτωση επομένως που θα διαπιστωθεί κατάχρηση, παρά τη χρήση των μέτρων αυτών, τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 8 παρ.3 Ν.2112/1920, μη εμποδιζόμενης της εφαρμογής του από το άρθρο 103 παρ.8 Συντάγματος, το οποίο, όπως προεκτέθηκε, δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει απολύτως τη θεώρηση των συμβάσεων ως αορίστου χρόνου, μέχρι τη λήψη άλλων πράγματι αποτελεσματικών μέτρων (πλην της θεώρησης των συμβάσεων ως αορίστου χρόνου) για την πρόληψη της κατάχρησης που προκύπτει από τη χρήση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου και την εξάλειψη των συνεπειών από την παραβίαση του κοινοτικού δικαίου σε περίπτωση που αυτή λάβει χώρα. Τέλος, σχετικά με την ευχέρεια του εθνικού Δικαστηρίου να ερμηνεύσει και να κρίνει την αποτελεσματικότητα της προστασίας που παρέχεται με την εθνική νομοθεσία, δια της οποίας ενσωματώθηκε η παραπάνω κοινοτική οδηγία στην ελληνική έννομη τάξη, σύμφωνα με τις αρχές και τις κατευθύνσεις της κοινοτικής οδηγίας και τη δυνατότητα να μην εφαρμόσει εθνική διάταξη που αντίκειται στο κοινοτικό δίκαιο, έχει κρίνει σχετικά το ΔΕΚ με την υπ'αριθμ. C0519/2008 Διάταξη του επί της υποθέσεως Αρχοντίας Κούκου VS Ελληνικού Δημοσίου, κατόπιν σχετικών προδικαστικών ερωτημάτων που τέθηκαν με την υπ'αριθμ.2088/2008 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με αναφορά σε προγενέστερη νομολογία του ΔΕΚ κατόπιν όμοιων προδικαστικών ερωτημάτων δυνάμει αποφάσεων των Μονομελών Πρωτοδικείων της Ελλάδος. Έτσι και κατ'εφαρμογή του εθνικού δικαίου, είτε πρόκειται για

ΕΡΜΗΤΖΑΚΗ-Π.Κ.
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Α.Μ. Δ.
ΑΒΕΡΩΦ Τ.Ι.
ΤΗΛ.: 210 8251555
ΑΦΜ: 998191644
Φ.Α.Τ.Ε.Ι.Ν.Η. Δ.Ι.
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ Α.Ι.

προγενέστερες είτε για μεταγενέστερες της οδηγίας διατάξεις, οι εθνικές αρχές, στα πλαίσια της συνεργασίας των κρατών μελών με την Ευρωπαϊκή Ένωση και της διασφάλισης του πεδίου εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, κατά τα άρθρα 10, 249 παρ.3 της Συνθ./ ΕΚ και 28 του Συντάγματος, έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίσουν την πλήρη αποτελεσματικότητα του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των οδηγιών, έστω και αν αυτές δεν έχουν ακόμη μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο, αλλά και μετά τη μεταφορά και την ενσωμάτωσή τους στην Εθνική νομοθεσία. Άλλωστε, όπως προκύπτει εκ της διατύπωσης των διατάξεων του πδ 164/2004, αλλά και το σκοπό του νομοθέτη, που συνίστατο στην ενσωμάτωση της ανωτέρω κοινοτικής οδηγίας στην Ελληνική έννομη τάξη και στην διευθέτηση στο μέλλον του θέματος του επιτρεπτού ή μη της κατάρτισης εργασιακών συμβάσεων ορισμένου χρόνου ως και συμβάσεων έργου, μεταξύ των φορέων του Δημοσίου και των φυσικών προσώπων, οι διατάξεις του πδ. 164/2004 δεν κατήργησαν εκείνες του άρθρου 8 παρ. 3 του ν. 2112/1920 (Μον. Πρωτ. Αθηνών 8276/2011).

Στην προκειμένη περίπτωση με την κρινόμενη αγωγή, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι από τις ειδικότερα αναφερόμενες ημεροχρονολογίες παρείχαν τις υπηρεσίες τους στο εναγόμενο, με συμβάσεις που κατ' επίφαση χαρακτηρίστηκαν ως «συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου», αφού στην πραγματικότητα επρόκειτο για συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, δεδομένου ότι κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του εναγομένου. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητούν: α) να αναγνωρισθεί ότι συνδέονται με το εναγόμενο με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, β) να αναγνωρισθεί η ακυρότητα της καταγγελίας της συμβάσεως εργασία τους, γ) να υποχρεωθεί το εναγόμενο να τους απασχολεί δυνάμει των συμβάσεων αορίστου χρόνου, με την ειδικότητα και στην θέση που ήδη απασχολούνταν και να τους καταβάλλει τις προβλεπόμενες από το νόμο αποδοχές με την απειλή χρηματικής ποινής ύψους 300 ευρώ για

κάθε ημέρα μη συμμορφώσεώς του με την απόφαση που θα εκδοθεί, δ) να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθεί στην δικαστική τους δαπάνη. Επιπροσθέτως, με τις κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις τους, οι ενάγοντες επικαλούμενοι επικείμενο κίνδυνο, ζητούν να υποχρεωθεί το εναγόμενο να αποδέχεται προσωρινά τις προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες τους, καταβάλλοντας τις νόμιμες αποδοχές τους, μέχρις εκδόσεως τελεσιδίκου αποφάσεως επί της αγωγής.

Με αυτό το περιεχόμενο και τα αιτήματα, η κρινόμενη αγωγή και η παραδεκτώς σωρευθείσα με τις έγγραφες προτάσεις αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, αρμόδια φέρονται προς συζήτηση ενώπιον του δικαστηρίου τούτου που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 16 αριθμ 2,25 και 664 ΚΠολΔ) για να συνεκδικαστούν με την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών και των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 663 επ. 682 παρ.2 και 686 παρ.5 ΚΠολΔ), έχοντας, όλοι οι ενάγοντες, πλην του 91^{ου} έως και του 94^{ου}, έννομο συμφέρον προς άσκηση των αξιώσεών τους που αφορούν την αναγνώριση της ακυρότητας της καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας τους και της υποχρέωσης του εναγομένου να τους απασχολεί, δεδομένου ότι η αγωγή έχει ασκηθεί παραδεκτά εντός της τρίμηνης αποσβεστικής προθεσμίας του άρθρου 6 παρ.1 του Ν.3198/1955 {βλ. την από 20-5-2011 (με αριθμό κατ.δικ.92019/2926/2011) προηγούμενη ομοίου περιεχομένου αγωγή των 1^{ης} έως και 21^{ου} των εναγόντων, σε συνδυασμό με την υπ'αριθμ. 2924Γ/26-5-2011 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Γεώργιου Φωτόπουλου, την από 12-12-2011 (με αριθμό κατ.δικ. 218321/6141/2011) προηγούμενη ομοίου περιεχομένου αγωγή των 22^{ου} έως και 79^{ου} των εναγόντων, σε συνδυασμό με την υπ'αριθμ.1975/14-12-2011 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Παναγιώτη Παύλου, την από 27-6-2011 (με αριθμό κατ.δικ. 117052/3681/2011) προηγούμενη ομοίου περιεχομένου αγωγή των 80^{ου} έως και 90^{ου} των εναγόντων σε συνδυασμό με την υπ'αριθμ.3940Γ/30-6-2011 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Αντώνιου Δρακάκη, την από 2-10-2012 (με αριθμό κατ.δικ. 159196/4418/2012) προηγούμενη ομοίου περιεχομένου αγωγή των 95^{ου} έως

10^ο φύλλο της υπ'αριθμ. 271 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

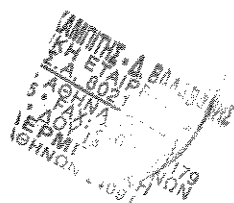
ΤΗΣ Δ. ΒΑΛΒΑΝΗΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
ΑΡ. 10433
ΑΡ. 2104823
ΑΡ. 12179
ΜΙΤΣΑΚΗ
ΑΘΗΝΩΝ
ΚΩΔ. 24091

και 127^{ης} των εναγόντων, σε συνδυασμό με την υπ'αριθμ.5444Γ/8-10-2012 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Αντώνιου Δρακάκη, από τα δικόγραφα των οποίων (αγωγών) οι ενάγοντες παραιτήθηκαν νόμιμα, με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου τους που καταχωρήθηκε στα πρακτικά (άρθρα 294 και 297 ΚΠολδ)}. Αντιθέτως, η αγωγή, ως προς τα ανωτέρω αιτήματα, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, ελλείψει εννόμου συμφέροντος, για τους 91^ο έως και 94^ο των εναγόντων, καθόσον δεν ασκήθηκε εντός της τρίμηνης αποσβεστικής προθεσμίας του άρθρου 6 παρ.1 του Ν.3198/1955. Πιο συγκεκριμένα, με την κρινόμενη αγωγή, οι ενάγοντες αυτοί ζητούν να αναγνωρισθεί η ακυρότητα της καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας τους, η οποία έλαβε χώρα στις 28-2-2011. Άσκησαν όμως το πρώτον αγωγή με την οποία ζητούσαν την αναγνώριση της ακυρότητας της καταγγελίας και την υποχρέωση του εναγομένου να τους απασχολεί στις 23-1-2012 {βλ. την από 12-1-2012 (με αριθμό κατ.δικ.10072/2012) προηγούμενη ομοίου περιεχομένου αγωγή τους, σε συνδυασμό με την υπ' αριθμ.2129/2012 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Πειραιώς Παναγιώτη Πούλου, από το δικόγραφο της οποίας παραιτήθηκαν νομίμως κατά την συζήτηση της κρινόμενης αγωγής }, ήτοι μετά την παρέλευση 11 περίπου μηνών με συνέπεια, λόγω παρέλευσης των αποσβεστικών προθεσμιών, να έχουν απολέσει το έννομο συμφέρον τους προς έγερση των σχετικών αξιώσεών τους. Ο ισχυρισμός δε, των εναγόντων ότι έχουν διακόψει την αποσβεστική προθεσμία με την άσκηση της από 23-12-2010 (με αριθμό κατ.δικ.227294/8149/2010) προηγούμενης αγωγής τους {η οποία επιδόθηκε, μεταξύ άλλων, στον Δήμο Αγίου Στεφάνου, διάδοχος του οποίου είναι το εναγόμενο, στις 9-2-2011 (βλ. την υπ'αριθμ.10511/2011 έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Κωνσταντίνα Μπουνάκου), από το δικόγραφο της οποίας παραιτήθηκαν νομίμως κατά την συζήτηση της κρινόμενης αγωγής }, δεν κρίνεται βάσιμος,

διότι με την αγωγή αυτή, ζητούσαν να αναγνωρισθεί η εικονικότητα των συμβάσεων εργασίας που είχαν συνάψει με το παρένθετο νομικό πρόσωπο, ήτοι την εταιρεία με την επωνυμία «ANTIPOLLUTION SA- ANTIPRYPANTIKH ANE» και να αναγνωρισθεί ότι εξ αρχής πραγματικός εργοδότης τους ήταν ο εναγόμενος Δήμος με τον οποίο συνδέονταν με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, επικαλούμενοι έννομο προς τούτο συμφέρον προς εφαρμογή εν συνεχεία των σχετικών προστατευτικών προς αυτούς διατάξεων, αλλά και για την αποκατάσταση των μισθολογικών τους ανισοτήτων. Επομένως, με την αγωγή αυτή διατήρησαν και δικαιολόγησαν το έννομο συμφέρον τους για την αναγνώριση του ορθού νομικού χαρακτηρισμού των συμβάσεων εργασίας τους, αφού την αξίωσή τους αυτή συνδέουν με τις μισθολογικές παροχές, μέρος των οποίων δεν έχει υποκύψει σε παραγραφή, όμως δεν έχουν έννομο συμφέρον για την αναγνώριση της ακυρότητας της καταγγελίας και την υποχρέωση του εναγομένου να τους απασχολεί, αφού πλέον οι σχετικές αξιώσεις τους που πηγάζουν από την ακυρότητα της καταγγελίας (αλλά και της αξίωσης προς αποζημίωση) έχουν υποκύψει στις αποσβεστικές προθεσμίες του άρθρου 6 παρ.1 και 2 του Ν.3198/1955. Περαιτέρω σημειώνεται ότι όλοι οι ενάγοντες παραιτήθηκαν νομίμως με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου τους που καταχωρήθηκε στα πρακτικά (άρθρα 294 και 297 ΚΠολδ) και από το δικόγραφο της 20-5-2013 (με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 98815/3358/2013) προηγούμενης ομοίου περιεχομένου αγωγής τους, με αποτέλεσμα να μην ανακύπτει ζήτημα εκκρεμοδικίας, όπως επισήμανε το εναγόμενο κατά την προφορική συζήτηση της αγωγής. Κατά τα λοιπά, η αγωγή και η αίτηση των ασφαλιστικών μέτρων είναι νόμιμες, στηριζόμενες στις ως άνω αναφερόμενες διατάξεις, καθώς και σε αυτές των άρθρων 648 επ. 656, όπως αυτό ισχύει από 20-3-2013 μετά την αντικ. με το άρθρο 61 Ν.4139/2013, ΑΚ, 70, 176 και 946 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος της αγωγής να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή, καθόσον προσωρινή εκτέλεση δεν μπορεί να διαταχθεί κατά των δήμων (άρθρο 909 παρ.1 ΚΠολΔ), ενώ απορριπτέα τυγχάνει η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ως προς τους 91° έως και 94° των εναγόντων, αφού σύμφωνα με όσα ανωτέρω αναφέρθηκαν δεν μπορεί να αξιωθεί από το εναγόμενο να τους

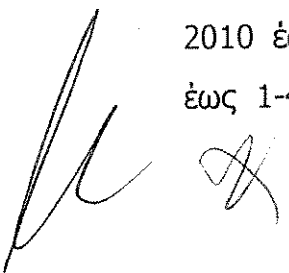
11^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 271 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

απασχολεί προσωρινά. Πρέπει επομένως, η αγωγή και η αίτηση των ασφαλιστικών μέτρων να ερευνηθούν περαιτέρω κατά την ουσιαστική τους βασιμότητα, δεδομένου ότι για το αντικείμενό τους δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου.

Από την εκτίμηση όλων των εγγράφων που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν για να χρησιμεύσουν είτε για άμεση απόδειξη είτε για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, από τις προτάσεις τους που κατέθεσαν στο δικαστήριο και περιέχουν τα επιχειρήματα και τους ισχυρισμούς τους, από τις ομολογίες τους και το εν γένει αποδεικτικό υλικό, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες προσέφεραν τις υπηρεσίες τους στο εναγόμενο νηδδ με την επωνυμία «Δήμος Διονύσου», με συμβάσεις που χαρακτηρίζονταν ως ορισμένου χρόνου και τις οποίες συνήψαν είτε απευθείας με το εναγόμενο, είτε μέσω παρένθετων νομικών προσώπων, στελεχώνοντας όμως πάντα τις διάφορες υπηρεσίες και διευθύνσεις του εναγομένου, παρέχοντας την εργασία τους με τις ειδικότητες του εργάτη καθαριότητας, του ηλεκτρολόγου, του οδηγού απορριμματοφόρων και της δημοτικής συγκοινωνίας και του διοικητικού υπάλληλου. Πιο συγκεκριμένα, οι ενάγοντες ήταν επιφορτισμένοι, μεταξύ άλλων, με την αποκομιδή των σκουπιδιών, την καθημερινή καθαριότητα των δρόμων, πλατειών και πάρκων του Δήμου, με την μεταφορά των κατοίκων σε εκτενή δρομολόγια, την μεταφορά των μαθητών στα διάφορα σχολεία του Δήμου, με τον έλεγχο και την συντήρηση των ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων σε πυλώνες και σε κτίρια του εναγομένου, με την διεκπεραίωση της εισερχόμενης και εξερχόμενης αλληλογραφίας την αρχειοθέτηση των πάσης φύσεως εγγράφων και την καταχώρηση των κλήσεων της τροχαίας και της δημοτικής αστυνομίας, ενώ τα χρονικά διαστήματα που απασχολήθηκαν ήταν τα κατωτέρω: 1) Δήμητρα Αλιβιζάτου απασχολήθηκε από 1-1-2007 έως 31-12-2007, από 1-1-2008 έως 31-12-2009, από 1-1-2010 έως 30-6-2010, από 1-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 2) Ιωάννης Μπερμπάντης απασχολήθηκε

από 6-10-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 3) Θωμάς Κατσαρός απασχολήθηκε από 1-6-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 4) Χρήστος Χαμόπουλος απασχολήθηκε με διαδοχικές συμβάσεις εργασίας από το έτος 2001 έως την 28^η-2-2011, ενώ είναι ήδη συνταξιούχος, 5) Σταύρος Καρακάσης απασχολήθηκε από 15-1-2008 έως 31-7-2010, από 3-8-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 6) Ανδρέας Θεοδωράτος απασχολήθηκε από 1-10-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 7) Αδάμ Τσιούμας απασχολήθηκε από 1-10-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 8) Ντιμιτάρ Αραμπατζιέφ απασχολήθηκε από 9-2-2009 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 9) Μίλκο Σλαβτσέφ απασχολήθηκε από 3-3-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 10) Χριστίνα Ντάου απασχολήθηκε από 11-7-2006 έως 10-7-2007, από 11-7-2007 έως 10-7-2008, από 11-7-2008 έως 10-7-2009, από 11-7-2009 έως 20-7-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 11) Θεοχάρης Κουτιανίδης απασχολήθηκε από 1-10-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 12) Νικόλαος Τσακουμάκης απασχολήθηκε από 12-10-2004 έως 11-10-2006, από 12-10-2006 έως 11-10-2008, από 31-12-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 13) Βασίλειος Ντισλής απασχολήθηκε από 6-5-2008 έως 20-7-2010 από 21-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 14) Γιουτσίτα Ντορέλ απασχολήθηκε από 7-10-2004 έως 11-10-2006, από 12-10-2006 έως 11-10-2008, από 31-12-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 15) Νικόλαος Γεωργίου απασχολήθηκε από 1-8-2005 έως 30-7-2007, από 1-8-2007 έως 30-7-2009, από 1-8-2009 έως 20-7-2010 από 21-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 16) Χρήστος Τσακουμάκης απασχολήθηκε από 21-10-2004 έως 11-10-2006, από 12-10-2006 έως 11-10-2008, από 31-12-2008 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 17) Δημήτριος Φιλιππαίος απασχολήθηκε από 3-7-2006 έως 30-7-2007, από 1-8-2007 έως 30-7-2009, από 1-8-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 30-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 18) Νικόλαος Μαγγίνας απασχολήθηκε από 2-8-2010 έως 1-4-2011, 19) Κωνσταντίνος Κούρκας απασχολήθηκε από 26-5-2007 έως

12^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 271 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

7-2010 έως 27-9-2010 και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 45) Ορέστης Κωνσταντινίδης απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 46) Γρηγόριος Λαδάς απασχολήθηκε από 15-3-2011 έως 16-11-2011, 47) Βαζαίος Μανουσάκης απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 48) Σοφία Μαργώνη απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 49) Αναστάσιος Μήτσης απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 50) Νικόλαος Μιμήνας απασχολήθηκε από 17-5-2010 έως 16-7-2010, και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 51) Παναγιώτης Μίμνης απασχολήθηκε από 17-5-2010 έως 16-7-2010 και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 52) Ηρακλής Μπάρκας απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 53) Ιωάννης Μπάσης από 5-5-2009 έως 4-1-2010 και από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 54) Γεώργιος Μπεκιάρης απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 55) Γεώργιος Πάζιος απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 56) Δημήτριος Παναγής από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 57) Νικόλαος Παναγιωτίδης απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 58) Χριστίνα Παναγοπούλου απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 59) Νικόλαος Παπαστεφανίδης απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 60) Αλέξανδρος Παραβάτος απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 61) Στυλιανός Πατούνας απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 62) Βασίλειος Περπάντης – Βασιλειάδης απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 63) Ιωάννης Ποθητός απασχολήθηκε από 1-6-2007 έως 31-1-2008, από 27-5-2008 έως 26-7-2008, από 17-10-2008 έως 16-6-2009, από 2-11-2009 έως 1-5-2010, και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 64) Δημήτριος Πολυκανδρίτης απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 65) Δημήτριος Πολυμερίδης απασχολήθηκε από 15-3-2011 έως 15-11-2011, 66) Δήμητρα Σαββοπούλου απασχολήθηκε από 3-5-2010 έως 30-4-2011 και από 1-5-2011 έως 2-11-2011, 67) Θεόδωρος Σαϊτής απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 68) Ιωάννης Σαρκιρής απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 69) Σταύρος Σαρκιρής απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 70) Αθανάσιος Σκούφος απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 71) Βασίλειος Σούκας απασχολήθηκε από 28-5-2010 έως 27-7-2010 και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 72) Ειρήνη Τσακουμάκη απασχολήθηκε από

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

13^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 271 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

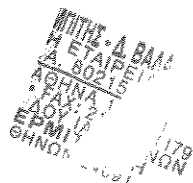
11-3-2011 έως 11-11-2011, 73) Παναγιώτα Τσομίδα απασχολήθηκε από 6-4-2010 έως 30-4-2011 και από 1-5-2011 έως 5-10-2011, 74) Αικατερίνη Χατζηδάκη απασχολήθηκε από 6-4-2010 έως 5-10-2011, 75) Ευάγγελος Χατζηπαύλος απασχολήθηκε από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 76) Παρασκευάς Κοκκινόγλου απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 77) Ιωάννης Πολυχρονάκης απασχολήθηκε από 2-7-2009 έως 1-9-2009, από 2-11-2009 έως 1-7-2010 και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 78) Κυριάκος Αργυρόπουλος απασχολήθηκε από 28-5-2010 έως 27-7-2010 και από 16-3-2011 έως 15-11-2011, 79) Αντώνιος Κόκκαλης απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 10-11-2011, 80) Απόλλων Κούνης απασχολήθηκε από 16-6-2009 έως 15-1-2010 και από 2-8-2010 έως 1-4-2011, 81) Αθηνά Παπαδοπούλου απασχολήθηκε από 2-6-2008 έως 1-2-2009, από 12-8-2009 έως 11-4-2010 και από 4-10-2010 έως 3-6-2011, 82) Νικόλαος Καλλιγέρης απασχολήθηκε από 4-10-2010 έως 3-6-2011, 83) Γεώργιος Μάστορας απασχολήθηκε από 5-5-2009 έως 4-1-2010 και από 4-10-2010 έως 3-6-2011, 84) Ανδρέας Αγαθόπουλος απασχολήθηκε από 4-10-2010 έως 3-6-2011, 85) Κοσμάς Χριστοδούλου απασχολήθηκε από 6-10-2010 έως 5-6-2011, 86) Ευστράτιος Χαβιαρόπουλος απασχολήθηκε από 21-7-2010 έως 5-10-2010 και από 6-10-2010 έως 5-6-2011, 87) Ιωσήφ Λεοντιάδης απασχολήθηκε από 6-10-2010 έως 5-6-2011, 88) Ανθή Ντούνη απασχολήθηκε από 15-12-2003 έως 14-12-2004, από 15-12-2004 έως 14-12-2005, από 15-12-2005 έως 14-12-2006, από 15-12-2006 έως 14-12-2007, από 15-12-2007 έως 14-12-2008, από 14-12-2008 έως 15-12-2009, από 14-12-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 5-10-2010 και από 6-10-2010 έως 5-6-2011, 89) Κωνσταντίνος Κυριακίδης απασχολήθηκε από 24-6-2008 έως 23-6-2009, από 24-6-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 5-10-2010 και από 6-10-2010 έως 5-6-2011, 90) Παναγιώτης Αφαλίδης απασχολήθηκε από 28-6-2010 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 5-10-2010 και από 6-10-2010 έως 5-6-2011, 91) Κοσμάς Παπαδόπουλος απασχολήθηκε από 1-5-2009 έως 31-6-2009, από 1-7-2009

έως 30-6-2010, από 1-7-2010 έως 31-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 92) Ευστρατία Χούρσογλου απασχολήθηκε από 5-9-2009 έως 5-7-2010, από 21-7-2010 έως 31-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 93) Χαράλαμπος Μακρίδης απασχολήθηκε από 9-1-2007 έως 8-1-2008 ,από 9-1-2008 έως 21-7-2010, από 21-7-2010 έως 31-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 94) Χαράλαμπος Αλοίζος απασχολήθηκε από 21-5-2007 έως 21-7-2007, από 21-7-2007 έως 20-7-2008, από 21-7-2008 έως 20-7-2009, από 21-7-2009 έως 20-7-2010, από 21-7-2010 έως 31-12-2010 και από 31-12-2010 έως 28-2-2011, 95) Ευάγγελος Τρυπάκης απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 96) Αναστάσιος Νέτης απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 97) Βασίλειος Ζέκιος απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 6-5-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 98) Αριστόδημος Μαγγίνας απασχολήθηκε από 11-3-2011 έως 6-5-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 99) Γεώργιος Κείος απασχολήθηκε από 3-5-2010 έως 2-1-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 100) Χρύσανθος Γριτζάνης απασχολήθηκε από 1-6-2009 έως 31-7-2009, από 3-5-2010 έως 2-1-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 101) Δημήτριος Κούτρωνας απασχολήθηκε από 31-12-2010 έως 28-2-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 102) Ανδρέας Χριστοφίδης απασχολήθηκε από 13-7-2010 έως 12-3-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 103) Γεώργιος Φάρρος απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 104) Γεώργιος Γκιργκένης απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 105) Ιωάννης Σουλτάτος απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 106) Αικατερίνη Τσέβα απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 107) Νικόλαος Φέτσης απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 108) Αλεξάνδρα Κολιάτσα απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 109) Ιωάννης Μπιτούνης απασχολήθηκε από 7-10-2009 έως 6-12-2009 , από 3-5-2010 έως 2-1-2011 και από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 110) Αναστάσιος Κατέχης απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 111) Χριστίνα Τρούσα απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 112) Γεώργιος Τζαφέρης απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 113) Χριστόφορος Δεναξάς απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 114) Αντώνιος Στεφάνου απασχολείται από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 115) Ευδοξία

ΑΝΚ.Π.Κ.
ΟΙΚΗΓ.ΟΡΓ.
Α.Μ.Δ.
ΑΒΕΡΓΙΟΥ 11
ΤΗΛ: 210 336135
ΑΦΜ: 995 91842
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

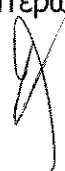
14^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 241 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

Σερασιδου απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 116) Τζαννής Βουτσάς απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 117) Αφροδίτη Σπανουδάκη απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 118) Βασίλειος Τζάνος απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 119) Σοφία Χανιώτη απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 120) Αντώνιος Φίλιππας απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 121) Δημήτριος Μάμαλης απασχολήθηκε από 21-11-2011 έως 20-7-2012, 122) Κυπριανός Ωραιόπουλος απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 123) Γεώργιος Αγγελής απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 124) Σπυρίδων Ζαφειράκος απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012, 125) Παναγιώτης Κωβαίος απασχολήθηκε από 11-11-2011 έως 10-7-2012 και 126) Ζαφειρένια Τσιμπίνου απασχολήθηκε από 1-11-2011 έως 10-7-2012. Σημειώνεται ότι κάποιοι από τους ανωτέρω ενάγοντες, όπως ο 2^{ος}, 18^{ος}, 20^{ος}, 35^{ος}, 36^{ος}, 42^{ος}, 43^η, 44^{ος}, 50^{ος}, 51^{ος}, 70^{ος} και 82^{ος} παρείχαν τις υπηρεσίες τους στο εναγόμενο και σε προγενέστερα χρονικά διάστημα, τα οποία μνημονεύονται στην αγωγή, πλην όμως δεν δύναται τα διαστήματα αυτά να θεωρηθούν ως διαδοχικές συμβάσεις, εντασσόμενες σ' ένα ενιαίο εργασιακό σύνολο με τις ανωτέρω αναφερόμενες συμβάσεις, καθόσον μεταξύ των συμβάσεων αυτών έχουν διαρρεύσει μεγάλα χρονικά διαστήματα που ανέρχονται από ένα έως πέντε περίπου έτη, με αποτέλεσμα στα ενδιάμεσα αυτά χρονικά διάστημα να έχει διακοπεί ο εργασιακός δεσμός με το εναγόμενο και οι ενάγοντες να έχουν απολέσει, λόγω παρέλευσης των αποσβεστικών προθεσμιών, τις επίμαχες αξιώσεις τους. Ακολούθως αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες κατά τη διάρκεια των ως άνω συμβάσεών τους, κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του εναγομένου και όχι εποχιακές και επομένως παρότι οι συμβάσεις τους χαρακτηρίστηκαν ως ορισμένου χρόνου στην πραγματικότητα ήταν συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, γεγονός άλλωστε που συνομολογεί

και το εναγόμενο. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες συνδέονταν με το εναγόμενο, με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου και όχι με διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου, η ύπαρξη των οποίων δεν δικαιολογείται από τη φύση ή το είδος ή το σκοπό της εργασίας που παρείχαν, αλλά ούτε και από κάποιο άλλο αντικειμενικό λόγο και επομένως, ο χαρακτηρισμός τους ως συμβάσεων ορισμένου χρόνου, έγινε με πρόθεση καταστρατήγησης των διατάξεων του ν 2112/20. Οι συμβάσεις δε, εργασίας τους εξακολουθούν να υφίστανται μέχρι και σήμερα, πλην του 91^{ου} έως και του 94^{ου} όπως ειδικότερα αναφέρθηκε ανωτέρω, καθότι το εναγόμενο έπαψε να δέχεται τις υπηρεσίες τους κατά τις ως άνω ημερομηνίες, καταγγέλλοντας επί της ουσίας αυτές (συμβάσεις) χωρίς όμως έγγραφο τύπο και χωρίς την καταβολή της νόμιμης αποζημίωσης, με αποτέλεσμα η καταγγελία αυτή να είναι άκυρη, και το εναγόμενο μη αποδεχόμενο τις υπηρεσίες τους να έχει καταστεί υπερήμερο, εφαρμοζομένων εν προκειμένω, των διατάξεων των άρθρων 1, 3 και 8 ν 2112/20, που ως «ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο» επιτελεί τους σκοπούς της κοινοτικής οδηγίας 1999/70/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 281 ΑΚ. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη για όλους τους ενάγοντες, πλην των 91^{ου} έως και 94^{ου} των εναγόντων, ως προς τους οποίους πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή, να αναγνωρισθεί ότι όλοι οι ενάγοντες συνδέονται με το εναγόμενο, από την ημερομηνία πρόσληψή τους, όπως αυτή (ημερομηνία) καθορίστηκε ανωτέρω, με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, να αναγνωρισθεί η ακυρότητα της καταγγελίας των συμβάσεων εργασίας τους (πλην του 91^{ου} έως και του 94^{ου}) και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να αποδέχεται τις υπηρεσίες τους (πλην του 91^{ου} έως και του 94^{ου} καθώς και του 4^{ου} των εναγόντων ως προς τον οποίο το τελευταίο αυτό αίτημα κρίνεται απορριπτέο ως αβάσιμο, καθόσον όπως ισχυρίζεται το εναγόμενο, χωρίς να αμφισβητηθεί από τον ενάγοντα αυτός έχει ήδη συνταξιοδοτηθεί.), καταδικαζόμενο σε χρηματική ποινή ύψους 300 ευρώ για κάθε ημέρα μη συμμορφώσεώς του με την ανωτέρω υποχρέωση του. Περαιτέρω, απορριπτέο κρίνεται το αίτημα των ασφαλιστικών μέτρων ως

ΔΙΚΗΓ.
Α.Μ.
ΑΡΧ. ΠΡ. 210/25
19.04.2025
ΔΙΟΙΚΗΤΟ

15^ο φύλλο της υπ'αριθμ. 271 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

Προς τους 48^η, 52^ο, 36^ο, 77^ο, 79^ο και 23^ο , ήτοι για τους Σοφία Μαργώνη, Ηρακλή Μπάρκα, Παναγιώτη Θεοδωρόπουλο, Ιωάννη Πολυχρονάκη, Αντώνιο Κόκκαλη και Ευάγγελο Βουτσά αντίστοιχα, καθόσον το αίτημά τους αυτό έχει αχθεί ενώπιον του Δικαστηρίου και έχει απορριφθεί με την υπ'αριθμ. 12897/2012 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων). Επίσης απορριπτέο κρίνεται το αίτημα των ασφαλιστικών μέτρων ως προς τους 25^ο, 35^ο, 41^ο, 45^ο, 73^η και 84^ο-103^ο των εναγόντων, ήτοι ως προς τους Ιωάννη Γαλανόπουλο, Γεώργιο Θεοδωρόπουλο, Τηλέμαχο Καρόπουλο, Ορέστη Κωνσταντίνη, Παναγιώτα Τσομίδα και Ανδρέα Αγαθόπουλο αντίστοιχα, οι οποίοι από την «λήξη» των συμβάσεών τους, ήτοι από το χρονικό διάστημα Ιουνίου -Νοέμβριου του έτους 2011, έπαψαν να απασχολούνται στο εναγόμενο και επομένως μέχρι την αίτηση της λήψης των ασφαλιστικών μέτρων (25-11-2013) έχει διαρρεύσει χρονικό διάστημα δύο περίπου ετών και δεν πιθανολογείται επικείμενος κίνδυνος, αφού πλέον έχουν ενταχθεί σε διαφορετικό οικονομικό και εργασιακό κύκλο (Εφ. Θεσ. 1284/2008 ΑΡΜ.09.250, ΜΠΡ.ΑΘ.10209/2007 Δ/νη 08.938, ΜΠΡΠΕΡ.2524/1999 Δ/νη 99.1627). Τέλος, απορριπτέο κρίνεται το αίτημα ασφαλιστικών μέτρων και για τον 4^ο των εναγόντων Χρήστο Χαμόπουλο, αφού όπως προαναφέρθηκε έχει ήδη συνταξιοδοτηθεί. Αντιθέτως, προέκυψε ότι οι λοιποί ενάγοντες εξακολουθούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο εναγόμενο δυνάμει σχετικών αποφάσεων ασφαλιστικών μέτρων, χωρίς έτσι να έχουν αποξενωθεί από την εργασία τους- την οποία προσφέρουν όπως προαναφέρθηκε για την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών του εναγομένου- γεγονός (μη διακοπή της εργασίας τους) που αποδέχεται και το εναγόμενο. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να αποδέχεται προσωρινά την προσηκόντως προσφερόμενη εργασία τους στη θέση και με την ειδικότητα που αυτοί απασχολούντο μέχρι την «λήξη» της τελευταίας χρονικά

συμβάσεως εργασίας τους με την ταυτόχρονη καταβολή σ' αυτούς των νομίμων αποδοχών τους, μέχρις εκδόσεως τελεσίδικης αποφάσεως επί της υπό κρίση αγωγής, καθόσον συντρέχει επείγουσα περίπτωση συνιστάμενη στην αντιμετώπιση των οικονομικών και οικογενειακών τους αναγκών τις οποίες δεν θα μπορούν να αντιμετωπίσουν παραμένοντας έκτος αγοράς εργασίας, αφού η απασχόλησή τους στο εναγόμενο και οι αποδοχές που λαμβάνουν από αυτό εξακολουθούν να αποτελούν το μοναδικό βιοποριστικό μέσο για την οικονομική τους επιβίωση. Τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων πρέπει να συμψηφιστούν στο σύνολό τους, διότι η ερμηνεία του κανόνα δικαίου που εφαρμόστηκε ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

ΑΠΟΦΑΣΙΣ
ΑΡ. 1000/2014
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕ
ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδίκων την αγωγή και την ασκηθείσα με τις προτάσεις αίτηση ασφαλιστικών μέτρων

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο

Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ως προς τους 4°, 48°, 52°, 36°, 77°, 79°, 23°, 25°, 35°, 41°, 45°, 73°, 84°-103°, 91° έως και 94° των εναγόντων

Δέχεται εν μέρει την αγωγή ως προς τους 91° έως και 94° των εναγόντων

Αναγνωρίζει ότι οι ανωτέρω ενάγοντες συνδέονται με το εναγόμενο με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Δέχεται την αγωγή ως προς τους λοιπούς ενάγοντες

Αναγνωρίζει ότι οι ενάγοντες συνδέονται με το εναγόμενο με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου

16^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 271 /2014 αποφάσεως του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Τμήμα Εργατικών διαφορών

Αναγνωρίζει την ακυρότητα της καταγγελίας των συμβάσεων
εργασίας των εναγόντων

Υποχρεώνει το εναγόμενο να δέχεται τις υπηρεσίες τους (πλην του
4^{ου} των εναγόντων)

Καταδικάζει το εναγόμενο σε χρηματική ποινή ύψους 300 ευρώ, για
κάθε ημέρα που δεν εκτελεί την ως άνω υποχρέωσή του.

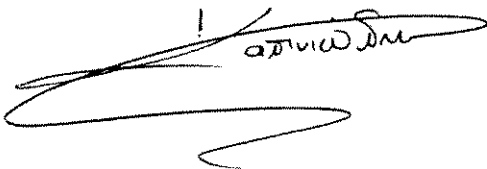
Δέχεται την ασκηθείσα με τις προτάσεις αίτηση ασφαλιστικών μέτρων
ως προς τους λοιπούς ενάγοντες

Υποχρεώνει το εναγόμενο να αποδέχεται προσωρινά την
προσηκόντως προσφερόμενη εργασίας τους στη θέση και με την ειδικότητα
που αυτοί απασχολούνται μέχρι την «λήξη» της τελευταίας χρονικά
συμβάσεως εργασίας τους με την ταυτόχρονη καταβολή σε αυτούς των
νομίμων αποδοχών τους, μέχρις εκδόσεως τελεσίδικης αποφάσεως επί της
κρινόμενης αγωγής.

Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση
στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 24 Ιανουαρίου 2014.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβες φωτοαντίγραφο εκ του εις χείρας
μου ακριβούς νομίμως θεωρημένου αντιγράφου,
το οποίο νόμιμα επικυρώνω.

Ο επικυρών Δικηγόρος
Αθήνα, 29/1/2014

Φ. ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗ - ΚΑΜΠΙΤΣΗ - Α. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Α.Μ.Α.Ε. 80215
ΑΒΕΡΩΦ 101
ΤΗΛ: 210 8231179
ΑΦΜ: 998191179
ΦΩΤΕΙΝΗ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ 24091

27 JAN. 2014

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΙΑ ΤΑΧΥΔΕΛΙΑΣ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής εντέλλεται να επιδώσει νόμιμα την παρούσα απόφαση στο ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ» που εδρεύει στη Διόνυσσο Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, για να λάβει γνώση και για τις νόμιμες συνέπειες, επιτασσόμενο ταυτόχρονα νόμιμα να συμμορφωθεί με το διατακτικό αυτής και ειδικότερα να αποδέχεται προσωρινά την προσηκόντως προσφερόμενη εργασία τους στη θέση και με την ειδικότητα που αυτοί απασχολούνται μέχρι την «λήξη» της τελευταίας χρονικά συμβάσεως εργασίας τους με την ταυτόχρονη καταβολή σε αυτούς των νόμιμων αποδοχών τους , μέχρις εκδόσεως τελεσίδικης αποφάσεως επί της κρινόμενης αγωγής καταδικαζομένου του καθ' ου σε χρηματική ποινή ύψους τριακοσίων (300) ευρώ για κάθε ημέρα που δεν εκτελεί την ως άνω υποχρέωση του.

Επικολλήθηκε ένσημο Τ.Π.Δ.Α. 1, 15 €.

Αθήνα, 29 Ιανουαρίου 2014

Ο Πληρεξούσιος των επιτασσόντων Δικηγόρος

Ο. ΔΕΡΜΙΤΣΑΚΗ - Γ. ΚΑΜΠΟΥΤΣΗ - Α. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ
ΔΗΜΟΓΡΟΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Α.Μ.Α.Α.Α. 80215
ΑΒΕΡΟΦ 117, ΑΘΗΝΑ 104 33
ΤΗΛ: 210 8251165 - FAX: 210 8251179
ΑΦΜ: 998151844 - ΔΟΥ: Α ΑΘΗΝΩΝ
ΠΑΡΟΙΚΙΩΤΗΣ ΚΑΜΠΟΥΤΣΗΣ
ΔΙΠΛΩ ΟΡΓΩΣ ΑΘΗΝΩΝ 24801

